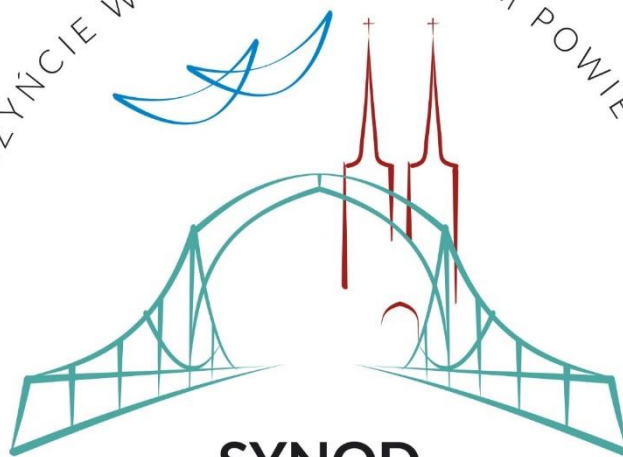


KOMISJA SYNODALNA 5
EWANGELIZACJA
- MŁODE WINO, NOWE BUKŁAKI

» UCZYŃCIE WSZYSTKO, CO WAM POWIE SYN «



SYNOD

ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ

- komunია - formacja - misja -

Dokument wypracowany
w trakcie prac komisji w dniach
28.09 - 30.11.2024 r.

Komisja synodalna 5

Ewangelizacja – młode wino, nowe bukłaki

I.	Ewangelizacja.....	2
1)	Wprowadzenie	2
2)	Wydział ds. ewangelizacji.....	2
3)	Archidiecezjalna Rada ds. Ewangelizacji.....	5
4)	Modlitwa w intencji ewangelizacji.....	5
5)	Ewangelizacja w formacji początkowej kapłanów	5
6)	Ewangelizacja w parafiach	6
II.	Wspólnoty	6
1)	Wprowadzenie	6
2)	Wspólnoty w Archidiecezji Wrocławskiej	6
3)	Normy życia wspólnot diecezjalnych.....	7
4)	Posługujący we wspólnotach	8
5)	Wydział ds. wspólnot.....	9
6)	Archidiecezjalna Rada ds. Wspólnot, Ruchów i Stowarzyszeń.....	9
7)	Koordinator ds. wspólnot.....	10
III.	Media.....	10
1)	Wprowadzenie	10
2)	Media diecezjalne	11
3)	Wydział Komunikacji Społecznej Archidiecezji Wrocławskiej	11
4)	Formacja osób zaangażowanych w mediach.....	12
5)	Misjonarze cyfrowi	12
6)	Diecezjalny portal ewangelizacyjny	13

I. Ewangelizacja

1) Wprowadzenie

1. Głoszenie Dobrej Nowiny o Bogu, który stał się człowiekiem i wszedł w ludzką codzienność, jest fundamentem misyjnej natury Kościoła, który jest znakiem Bożej obecności dla całego świata (Mk 16, 15; Mt 28, 19-20). Wspólnota Kościoła nie głosi Ewangelii swoją mocą, lecz mocą Ducha Świętego, który został jej dany (J 14, 26; Dz 1, 8). Stąd nikt w Kościele nie może zatrzymać tej Dobrej Nowiny dla siebie, ona wręcz domaga się bycia słyszalną wszędzie (Mt 5, 14-16). Nikt nie jest na tyle ubogi, aby nie mógł dać, ani na tyle bogaty, by nie mógł przyjąć, a każdy wierzący jest wezwany do świadectwa życia zgodnego z Ewangelią, ponieważ samo życie przepełnione miłością, przebaczeniem i służbą staje się formą głoszenia Dobrej Nowiny (św. Franciszek z Asyżu: *Głoście Ewangelię zawsze, a gdy potrzeba, używajcie słów*).

2. Ewangelizowanie – takie głoszenie Dobrej Nowiny, by człowiek spotkał się z Jezusem i wszedł z Nim w osobistą relację – jest pierwszą i najważniejszą działalnością wspólnoty Kościoła (Dz 5, 42). Jest do niej powołany każdy na mocy chrztu św. Każdy z własnym charyzmatem i posługą jest współodpowiedzialny za pełnienie tej misji we wspólnocie Kościoła. W ten sposób każdy, kto spotyka Kościół głoszący Ewangelię, spotyka samego Chrystusa.

3. Papież Jan Paweł II w swojej encyklice o działalności misyjnej wskazał trzy cele ewangelizacji: (1) głoszenie Ewangelii wszystkim ludziom, (2) pomoc w ponownym nawróceniu tych, którzy otrzymali Ewangelię, ale żyją nią tylko nominalnie (nowa ewangelizacja lub reewangelizacja) oraz (3) pogłębianie Ewangelii w życiu wierzących (*Redemptoris missio*, nr 33).

2) Wydział ds. Ewangelizacji

Powołanie Wydziału ds. Ewangelizacji

4. Postuluje się powołanie Wydziału ds. Ewangelizacji.

5. Wydział ds. Ewangelizacji przekracza ramy ruchów, jest narzędziem, które motywuje i inspirowanie diecezję, dekanaty i parafie do budowania świadomości ewangelizacyjnej. Wydział ds. Ewangelizacji ma charakter służebny i wspiera parafie, wspólnoty, ruchy i stowarzyszenia w zakresie rozeznawania potrzeb i wyzwań ewangelizacyjnych, organizacji wydarzeń, szukania osób chcących i mających kompetencje do zaangażowania się w ewangelizację na terenie archidiecezji.

6. Ponieważ działalność misyjna wspólnoty Kościoła wymaga zaangażowania różnych charyzmatów i talentów, od nauczania i posługi w parafiach, po działalność społeczną, artystyczną czy medialną, współczesne środki komunikacji stwarzają nowe możliwości docierania z Ewangelią do ludzi w każdym zakątku świata (Mk 16, 20; *Gaudium et spes*, nr 53, *Vita consecrata*, nr 25, *Redemptoris missio*, nr 23, *Evangellii gaudium*, nr 133).

Zadania Wydziału ds. Ewangelizacji

7. Rozeznawanie potrzeb i działań ewangelizacyjnych.
8. Organizowanie wydarzeń ewangelizacyjnych na skalę diecezjalną.
9. Informowanie o wydarzeniach ewangelizacyjnych i promowanie ich.
10. Wspieranie inicjatyw ewangelizacyjnych w terenie.

11. Organizowanie kursów, szkoleń i rekolekcji dla ewangelizatorów, liderów i animatorów:
 - a. z zakresu kompetencji twardych, np. biblistyka, nauczanie Kościoła, treści kerygmaticzne, retoryka;
 - b. z zakresu kompetencji miękkich, np. komunikacja, inteligencja emocjonalna, kreatywność, innowacyjność.
12. Przygotowywanie i rozpowszechnianie materiałów formacyjnych, w tym świadectw.
13. Wsparcie parafii i dekanatów w zakresie głoszenia kerygmatu dla osób dorosłych przygotowujących się do przyjęcia sakramentu chrztu, dla młodzieży przygotowującej się do sakramentu bierzmowania oraz dla rodziców przygotowujących dzieci do przyjęcia sakramentów.
14. Rekomendacja ewangelizatorów duchownych lub świeckich, którzy zostaną posłani do posługi ewangelizacyjnej przez biskupa diecezjalnego.
15. Inspiracja proboszczów do otwartości oraz podejmowania aktywnych działań ewangelizacyjnych na terenie ich parafii tak, aby parafia stała się wspólnotą wspólnot.
16. Organizowanie systematycznych programów mentoringowych dla proboszczów, wspieranie ich formacji poprzez regularne spotkania oraz inicjatywy integracyjne, mające na celu wzmocnienie ich kompetencji duszpasterskich.
17. Ustalanie, weryfikowanie oraz aktualizacja kalendarza wydarzeń ewangelizacyjnych w archidiecezji.
18. Promowanie istniejących cyklicznych wydarzeń ewangelizacyjnych oraz proponowanie nowych, dbałość o ich jakość oraz zasięg.
19. Proponowanie formy finansowania dla planowanych wydarzeń ewangelizacyjnych.
20. Proponowanie form preewangelizacji oraz reewangelizacji na potrzeby parafii.
21. Przygotowanie spotkań, audycji, artykułów i konferencji mających na celu budowanie świadomości księży i świeckich, że każdy potrzebuje głosić kerygmat, podobnie jak każdy potrzebuje go na nowo usłyszeć.
22. Opracowanie skutecznych sposobów docierania do młodych – uczniów szkoły średniej oraz studentów:
 - a. z dużym zaangażowaniem i dbałością o detale Wydział dostosowuje komunikację oraz język do specyfiki młodych odbiorców, skutecznie odpowiadając na ich potrzeby, zainteresowania i wartości, aby wspierać ich duchowy rozwój i zaangażowanie w życie Kościoła;
 - b. z uwzględnieniem spotkań w obszarze łączącym ewangelizację np. ze sportem lub kulturą, z budowaniem z młodymi relacji poprzez spędzanie z nimi czasu, życzliwe towarzyszenie im ze świadomością, że młodzi też potrzebują osób z doświadczeniem;
 - c. ze świadomością, że ewangelizacja młodych wymaga wejścia w świat mediów i ciągłego poszukiwania atrakcyjnych narzędzi, by głosić Ewangelię.
23. Zaangażowanie młodych w misję ewangelizacji ich rówieśników (młodzi młodym) oraz formowanie ich do współodpowiedzialności za głoszenie Dobrej Nowiny:
 - a. na etapie formacji młodych są oni włączani do posług, by podejmować odpowiedzialności, a przez to formować się na liderów;
 - b. osoby odpowiedzialne za wspólnoty młodzieżowe angażują młodych w działalność ewangelizacyjno-medialną;

- c. w obszarze łączącym ewangelizację ze sportem lub kulturą.

Osoby tworzące Wydział ds. Ewangelizacji

24. Wydziałem kierują powołani przez biskupa diecezjalnego i zatrudnieni na etat osoba duchowna (najlepiej w randze wikariusza biskupiego) oraz świecki dyrektor, którzy wspólnie i jednomyślnie podejmują decyzje dotyczące kierunków działań i realizacji powierzonych im zadań. Ich współpraca opiera się na wzajemnym uzupełnianiu kompetencji duchowych i organizacyjnych, zapewniając skuteczne zarządzanie Wydziałem.

Obowiązki osób tworzących Wydział ds. Ewangelizacji

- 25. Koordynacja duchowa i merytoryczna:
 - a. nadzorują zgodnością działań ewangelizacyjnych z nauczaniem Kościoła katolickiego;
 - b. udzielają wskazówek duszpasterskich proboszczom i innym liderom ewangelizacji.
- 26. Reprezentacja biskupa diecezjalnego:
 - a. reprezentują biskupa diecezjalnego na spotkaniach i wydarzeniach związanych z ewangelizacją;
 - b. współpracują z Radą Duszpasterską i radami doradczymi, np. Archidiecezjalną Radą ds. Ewangelizacji.
- 27. Decyzje strategiczne:
 - a. współtworzą strategię ewangelizacyjną archidiecezji i nadzorują jej realizację.
- 28. Wsparcie w opracowaniu formacji:
 - a. odpowiadają za organizację formacji duchowej dla świeckich i duchownych zaangażowanych w ewangelizację;
 - b. odpowiadają za prowadzenie rekolekcji i warsztatów tematycznych.
- 29. Wsparcie merytoryczne i logistyczne:
 - a. wdrażają programy ewangelizacyjne i opracowują materiały dydaktyczne;
 - b. monitorują i raportują realizację projektów ewangelizacyjnych do biskupa diecezjalnego za pośrednictwem Rady.
- 30. Zarządzanie administracyjne i organizacyjne:
 - a. koordynują działania Wydziału i realizację planu działań zatwierdzonego przez biskupa diecezjalnego;
 - b. planują budżet Wydziału i czuwają nad jego realizacją.
- 31. Planowanie wydarzeń:
 - a. organizują spotkania, warsztaty, konferencje i rekolekcje, związane z ewangelizacją;
 - b. współpracują z parafiami i innymi instytucjami w realizacji projektów ewangelizacyjnych.
- 32. Promocja działań ewangelizacyjnych:
 - a. prowadzą działania promocyjne, w tym obsługę mediów społecznościowych i współpracę z mediami katolickimi;
 - b. angażują wspólnoty i świeckich liderów do współpracy z Wydziałem.

33. Parafie, wspólnoty, ruchy i stowarzyszenia korzystają z bazy danych kontaktowych do wspólnot, gotowych służyć pomocą w ewangelizacji, udostępnionej przez Radę ds. Wspólnot¹.

3) Archidiecezjalna Rada ds. Ewangelizacji

34. Organem doradczym biskupa diecezjalnego w dziele ewangelizacji jest Archidiecezjalna Rada ds. Ewangelizacji, powołana przez biskupa diecezjalnego. W jej skład wchodzi zarówno osoby odpowiedzialne za dzieła ewangelizacyjne na terenie archidiecezji, jak i inne osoby wskazane przez biskupa diecezjalnego, których wiedza, doświadczenie oraz szczególne zaangażowanie mogą wspierać pracę Rady.

35. Zasady wyboru członków Rady określa oddzielny regulamin przygotowany przez Wydział ds. Ewangelizacji i zatwierdzony przez biskupa diecezjalnego.

36. Rada spotyka się przynajmniej dwa razy w roku w celu rozeznania potrzeb i wyzwań ewangelizacyjnych, weryfikacji realizacji dotychczasowych planów, szybkiego zareagowania na trudności oraz ewaluacji działań Wydziału ds. Ewangelizacji.

37. Rada zna potrzeby archidiecezji i wypracowuje formy ewangelizacji, adekwatne do tych potrzeb. Dbą o świeżość spojrzenia na ewangelizację, obmyśla nowe strategie i metody tak, aby były one skuteczne i trafiały do poszczególnych grup (młodzieży, rodziców, osób będących na peryferiach Kościoła, wykluczonych, itp.).

4) Modlitwa w intencji ewangelizacji

38. Ewangelizowanie jest zakorzenione w modlitwie i życiu sakramentalnym, ponieważ tylko przez głęboką więź z Chrystusem możemy dzielić się Nim z innymi (J 15, 1-8).

39. Biskup diecezjalny wskazuje i ogłasza miejsce, w którym trwa nieustająca adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji ewangelizacji w archidiecezji wrocławskiej.

40. Wydział ds. Ewangelizacji wraz z Radą ds. Ewangelizacji dbają o to, by zawsze ktoś czuwał na modlitwie.

5) Ewangelizacja w formacji początkowej kapłanów

41. Rektor Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego dba o to, żeby alumni w ramach swojej formacji do święceń brali udział w przynajmniej jednym kursie kerygmatycznym, aby mogli doświadczać różnorodnych form ewangelizacji, w którą będą się aktywnie włączać.

42. Rektor Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego, w zgodzie z planem formacji i własnym osądem, pozwala alumnom na udział w działaniach stowarzyszeń, ruchów i wspólnot.

¹ Udostępniając taką bazę kontaktów, zauważamy, że ma ona stanowić jedynie pomoc w ewangelizacji, a nie rozwiązanie systemowe. Głównym celem według komisji jest budowanie i promowanie postaw ewangelizacyjnych w Kościele oraz stwarzanie przestrzeni do powstawania nowych wspólnot w parafiach, które wesprą dzieło ewangelizacji. Nie jest właściwym celem, aby wszyscy proboszczowie dzwoniли do istniejących wspólnot i zapraszali je do wsparcia dzieł ewangelizacyjnych, ponieważ jest to dla tych wspólnot niewykonalne. Celem jest, aby ci sami proboszczowie inwestowali duszpastersko w powstawanie nowych wspólnot w ich parafiach.

6) Ewangelizacja w parafiach

43. Z mocy prawa oraz udzielonych święceń księża w danej parafii są ewangelizatorami i spoczywa na nich odpowiedzialność za prowadzenie działań ewangelizacyjnych w ich parafii.
44. Proboszcz raz w roku organizuje w parafii wydarzenie ewangelizacyjne w formie kursu lub rekolekcji ewangelizacyjnych, którego grupą docelową są osoby nieuczęszczające do kościoła. W tym celu zaprasza również do pomocy chętnych parafian, osoby z grup ewangelizacyjnych lub wspólnot, aby podzieliły się świadectwem przemiany życia dzięki spotkaniu Jezusa.
45. W razie potrzeby proboszcz zaprasza osoby spoza parafii, rekomendowane przez Wydział ds. Ewangelizacji i postane przez biskupa diecezjalnego do prowadzenia działań ewangelizacyjnych w danej parafii.
46. Jedną z form działań ewangelizacyjnych w parafii jest wizyta duszpasterska, zwana kolędą.
- Proboszcz parafii, znając potrzeby swoich wiernych, swoją dyspozycyjność czasową i uwzględniając indywidualny charakter funkcjonowania parafii (inaczej w mniejszych i większych miejscowościach), podejmuje decyzję o sposobie przeprowadzania kolędy.
 - Kolęda nie musi się odbywać w okresie bożonarodzeniowym, może trwać przez cały rok, aby stworzyć lepszą przestrzeń do ewangelizacji.
 - Proboszcz, gdy jest taka potrzeba, zaprasza do współpracy w ewangelizacji w trakcie wizyty duszpasterskiej kompetentnych świeckich ze wspólnoty parafialnej.
47. Wspólnoty, ruchy i stowarzyszenia działające przy danej parafii przynajmniej raz w roku (?) spotykają się na modlitwie za dzieła ewangelizacyjne w parafii i zapraszają na nią wszystkich wiernych.

II. Wspólnoty

1) Wprowadzenie

48. „Kościół w tajemnicy swego macierzyństwa przyjmuje z radością wciąż powstające wspólnoty i ruchy ewangelizacyjno-formacyjne i traktuje je jako owoc płodnego działania Ducha Świętego oraz dar Bożej Opatrzności”².
49. „Święty Jan Paweł II, podążając za intencją ojców soborowych, w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego w 1996 roku mówi [...], że jednym z darów Ducha Świętego dla naszych czasów jest z pewnością rozkwit ruchów kościelnych [...]. Są one świadectwem wielości form, w jakich wyraża się jedyny Kościół i stanowią niewątpliwą nowość, której pozytywne znaczenie i przydatność dla królestwa Bożego, działającego w dzisiejszych czasach, musimy sobie dopiero w pełni uświadomić”³.

2) Wspólnoty w archidiecezji wrocławskiej

50. Na terenie archidiecezji wrocławskiej działają katolickie wspólnoty o zasięgu parafialnym, diecezjalnym i międzynarodowym.

² Komisja Nauki Wiary KEP, *Kryteria eklezjalności wspólnot katolickich*, Wydawnictwo Archidiecezji Lubelskiej „Gaudium”, Lublin 2022, s. 7.

³ *Ibidem*, s. 7-8

51. Wspólnoty działają w ramach ruchów eklezjalnych lub poza nimi.
52. Katolickie ruchy eklezjalne⁴ i katolickie wspólnoty o zasięgu międzynarodowym działają na terenie archidiecezji za aprobatą biskupa diecezjalnego w ramach własnych struktur zatwierdzonych przez kompetentne władze kościelne.
53. Wyróżniamy wspólnoty ewangelizacyjno-formacyjne oraz wspólnoty modlitewne.
- Wspólnoty modlitewne⁵ mają charakter modlitewny i służebny. Spotykają się okresowo na modlitwie oraz podejmują posługi w ramach parafii.
 - wspólnoty ewangelizacyjno-formacyjne – o zasięgu diecezjalnym lub parafialnym – opierają się na następujących filarach: modlitwa (wspólna oraz zobowiązanie do modlitwy indywidualnej), ewangelizacja, służba (w ramach diakonii), formacja (wspólna dla całej wspólnoty), relacje (współdzielenie życia, wzajemna troska o siebie).

3) Normy życia wspólnot diecezjalnych

54. Podstawą działania wspólnot o zasięgu diecezjalnym, które są stowarzyszeniami katolickimi, są ich statuty przedstawione na piśmie do zatwierdzenia biskupowi diecezjalnemu.
55. Wspólnoty diecezjalne prowadzą gospodarkę finansową w ramach stowarzyszeń lub fundacji założonych w oparciu o prawodawstwo państwowe.
56. W przypadku wspólnot diecezjalnych rezydujących przy danej parafii relacje między parafią a wspólnotą określa umowa między wspólnotą reprezentowaną przez lidera a proboszczem parafii zawierana na czas określony, nie dłuższy niż pięć lat.
57. Wspólnoty katolickie, działające poza ruchami eklezjalnymi⁶ oraz niebędące stowarzyszeniami katolickimi, działają w oparciu o następujące zasady:
- posiadają zatwierdzone, odpowiednio przez biskupa diecezjalnego lub proboszcza, zasady funkcjonowania;
 - lider jest wybierany przez członków wspólnoty zgodnie z zasadami funkcjonowania;
 - funkcja lidera jest kadencyjna. Dana osoba może być liderem wspólnoty nie dłużej niż przez dwie kolejno następujące po sobie kadencje. Jedna kadencja trwa nie dłużej niż pięć lat;
 - w szczególnych przypadkach oraz na wniosek członków wspólnoty wybór lidera na trzecią z rzędu kadencję wymaga zatwierdzenia przez biskupa diecezjalnego;
 - opiekę duchową nad katolicką wspólnotą sprawuje wyznaczony, odpowiednio przez biskupa diecezjalnego lub proboszcza, asystent kościelny lub parafialny;
 - asystent odpowiada za poprawność nauczanej doktryny oraz zachowanie dyscypliny kościelnej w ramach KPK i prawodawstwa diecezjalnego, głosi słowo Boże i sprawuje sakramenty dla członków wspólnoty:
 - w szczególny sposób odpowiada za formację wspólnoty;

⁴ Przykładami katolickich ruchów eklezjalnych są np. Ruch Światło-Życie, Neokatechumenat, Odnowa w Duchu Świętym, Opus Dei, Focolare, Koinonia Jan Chrzciciel.

⁵ Np. Wspólnota Krwi Chrystusa, Wspólnota Żywego Różańca, Liturgiczna Służba Ołtarza, inne wspólnoty, niebędące stowarzyszeniem ani nieprzynależące do ruchu.

⁶ We Wrocławiu są to takie wspólnoty jak np. Hallelu Jah, Lew Judy, Dom Boży.

- każdemu z członków wspólnoty przysługuje prawo odwołania się od opinii i decyzji asystenta dotyczących doktryny i dyscypliny kościelnej do biskupa diecezjalnego.
- g. W zależności od stanu prawnego prowadzą gospodarkę finansową:
 - w oparciu o statut stowarzyszenia lub fundacji działających na mocy prawa państwowego, których statut został zatwierdzony przez właściwy sąd;
 - w ramach parafii i pod opieką proboszcza, który odpowiada za ich zgodność z obowiązującym prawem kościelnym i państwowym oraz we współpracy ze wspólnotą za ich przejrzystość.
- h. finanse prowadzone są zawsze w sposób transparentny dla wszystkich członków wspólnoty. Podlegają okresowej sprawozdawczości (minimum raz do roku) oraz audytom przeprowadzanym przez wybranych członków wspólnoty (minimum raz do roku);
- i. decyzje dotyczące wydawania środków finansowych są podejmowane zgodnie z zasadami funkcjonowania wspólnoty. Każda decyzja powinna być podejmowana przez minimum dwie osoby;
- j. zaleca się, aby wspólnoty o zasięgu diecezjalnym, działające poza ruchami eklezjalnymi, przekształcały się w prywatne stowarzyszenia wiernych świeckich, zatwierdzone przez biskupa diecezjalnego.

4) Posługujący we wspólnotach

58. Nauczać we wspólnotach mogą osoby, które posiadają misję kanoniczną⁷.
59. Animować spotkania powierzonych im grup we wspólnotach mogą animatorzy przygotowani do tej posługi w ramach programu formacyjnego danego ruchu⁸.
60. Czasową posługę nauczania na terenie archidiecezji wrocławskiej mogą pełnić również osoby, które:
- a. posiadają misję kanoniczną do nauczania na terenie własnej diecezji;
 - b. zostały delegowane przez biskupa diecezjalnego.
61. Misja kanoniczna ani pozwolenie nie są potrzebne do prowadzenia ewangelizacji poprzez dawanie osobistego świadectwa oraz do tzw. dzielenia się doświadczeniem Bożego działania w swoim życiu.
62. Diecezjalne centrum formacyjne prowadzi kursy dla liderów, animatorów, katechistów i ewangelizatorów z zakresu:
- a. wiedzy fundamentalnej z zakresu m.in. teologii (biblijnej, systematycznej, pastoralnej) oraz katolickiej nauki społecznej;

⁷ Wizją komisji jest, aby uznani liderzy, rekomendowane kluczowe osoby oraz osoby po odpowiedniej formacji otrzymywali misje kanoniczne od biskupa diecezjalnego i byli posłani przez Kościół do swojej posługi. Wydział ds. Wspólnot wraz z Radą mają wspierać wspólnoty w tym procesie. Chodzi o krok do przodu i upodmiotowienie liderów w ich posłudze.

⁸ Mówimy tu o animatorach małych grup/kręgów, którzy są odpowiedzialni za formację w ramach powierzonej im grupy, w tym za głoszenie treści formacyjnych w ramach formacji przyjętej w ruchu/wspólnocie. Do takiej posługi misja kanoniczna nie jest wymagana.

- b. kompetencji miękkich⁹, potrzebnych do pełnionej posługi;
 - c. formacji stałej w zakresie pełnionej posługi.
63. Zaleca się aby liderzy, członkowie rad pastoralnych wspólnot mieli kierownika duchowego / stałego spowiednika. Kierownikiem duchowym / stałym spowiednikiem nie powinien być moderator / asystent kościelny wspólnoty¹⁰.

5) Wydział ds. Wspólnot

64. Proponujemy powołanie w Kurii Wydziału ds. Wspólnot.
65. Wydziałem kierują powołani przez biskupa diecezjalnego oraz zatrudnieni przez Kurię wikariusz biskupi ds. wspólnot oraz świecki dyrektor.

Zadania Wydziału ds. Wspólnot

66. Organizowanie spotkań i wydarzeń dla wspólnot, ruchów i stowarzyszeń na skalę diecezjalną.
67. Przygotowywanie i rozpowszechnianie materiałów formacyjnych.
68. Służba na rzecz wspólnot, ruchów i stowarzyszeń w zakresie rozeznawania potrzeb, organizacji wydarzeń, przewycięzania trudności.
69. Pomoc w zakładaniu nowych wspólnot na terenie parafii.
70. Wsparcie proboszczów we właściwym sprawowaniu opieki duszpasterskiej nad wspólnotami.
71. Utrzymywanie bazy danych kontaktowych do wspólnot, ruchów i stowarzyszeń działających na terenie archidiecezji wrocławskiej wraz ze wskazaniem ich charyzmatu i zakresu działalności.

6) Archidiecezjalna Rada ds. Wspólnot, Ruchów i Stowarzyszeń

72. Biskup diecezjalny powołuje Archidiecezjalną Radę ds. Wspólnot, Ruchów i Stowarzyszeń, która jest organem doradczym Wydziału ds. Wspólnot.
73. Członkami Rady są osoby wybrane spośród odpowiedzialnych za ruchy, wspólnoty i stowarzyszenia działające na terenie Archidiecezji Wrocławskiej.
74. Zasady wyboru członków Rady określa oddzielny regulamin przygotowany przez Wydział ds. Wspólnot i zatwierdzony przez biskupa diecezjalnego.
75. Rada ds. Wspólnot, Ruchów i Stowarzyszeń ma charakter służebny i w duchu braterskim wspiera wspólnoty, ruchy i stowarzyszenia w zakresie rozeznawania potrzeb, przewycięzania trudności oraz komunikacji z Kurią i biskupem diecezjalnym.
76. Wydział ds. Wspólnot oraz Rada ds. Wspólnot, Ruchów i Stowarzyszeń działają w oparciu o zasadę pomocniczości¹¹.

⁹ Kompetencje miękkie, określane inaczej także interpersonalnymi – dotyczą naszej zdolności do efektywnej komunikacji, współpracy z innymi ludźmi oraz zarządzania emocjami, czyli panowania nad tym jak je uzewnętrzniamy. Wpływają na naszą zdolność do pracy zespołowej, rozwiązywania konfliktów, rozumienia, empatii czy pracy pod presją czasu. Są kluczowe w relacjach z ludźmi oraz prowadzeniu grupy osób.

Wyróżniamy również kompetencje twarde, nazywane także technicznymi, które się do konkretnych umiejętności oraz wiedzy, których można się nauczyć i zmierzyć w sposób obiektywny.

¹⁰ Oczywiście każda osoba ma prawo wybrać sobie spowiednika zgodnie z własnym uznaniem. Niemniej, aby zapewnić jak największą transparentność działania ruchów i wspólnot oraz uniknąć sytuacji, gdy tajemnica spowiedzi uniemożliwia podjęcie działań korygujących, doradzamy, aby liderzy oraz członkowie rad pastoralnych spowiadali się u innych kapłanów.

¹¹ KKK 1883: Katechizm (za encykliką Jana Pawła II *Centesimus annus*, nr 48) definiuje pomocniczość jako zasadę, zgodnie z którą „społeczność wyższego rzędu nie powinna ingerować w wewnętrzne sprawy

77. Rada ds. Wspólnot, Ruchów i Stowarzyszeń rekomenduje kursy, rekolekcje i ćwiczenia duchowe dla osób odpowiedzialnych za wspólnoty i ruchy.

7) Koordynator ds. Wspólnot

78. Wydział ds. Wspólnot po zasięgnięciu opinii Rady w przypadku braku możliwości znalezienia asystenta kościelnego dla wspólnoty działającej poza ruchami eklezjalnymi może powoływać koordynatorów ds. wspólnot działających poza ruchami eklezjalnymi.

79. Koordynator powoływany jest spośród duchownych, a w razie braku takiej możliwości spośród świeckich katechistów¹².

80. Warunkiem powołania koordynatora jest uprzednie rozeznanie¹³:

- a. czy proboszcz miejsca, w którym spotyka się wspólnota nie może pełnić funkcji jej asystenta;
- b. czy w dekanacie lub diecezji nie jest możliwe znalezienie odpowiedniego dla wspólnoty asystenta.

81. Koordynator może pełnić swoją posługę w obrębie dekanatu lub kilku dekanatów.

82. Koordynator wspiera wspólnoty działające na terenie jego dekanatu.

83. Koordynator sprawuje bezpośrednią opiekę nad wspólnotami pozbawionymi możliwości posiadania asystenta kościelnego.

III. Media

1) Wprowadzenie

84. Kościół lokalny dostrzega wyjątkową rolę mediów diecezjalnych w głoszeniu Ewangelii w obszarze komunii, formacji oraz misji osobom wierzącym i niewierzącym oraz uznaje ich ważną rolę w diecezji. Z jednej strony dowartościowuje media już znane, z drugiej strony otwiera się na nowe możliwości związane z rozwojem Internetu. Nowe

społeczności niższego rzędu, pozbawiając ją kompetencji, lecz raczej powinna wspierać ją w razie konieczności i pomóc w koordynacji jej działań z działaniami innych społeczności”.

¹² Dykasteria ds. Duchowieństwa, Instrukcja *Nawrócenie duszpasterskie wspólnoty parafialnej w służbie misji ewangelizacyjnej Kościoła*, 2020.

„87. Istnieje również kolejne rozwiązanie, którym może posłużyć się biskup – jak ukazuje kan. 517 § 2 – aby zapewnić opiekę duszpasterską wspólnocie, nawet jeśli z powodu braku kapłanów byłoby niemożliwe nominowanie proboszcza lub administratora parafialnego do zaangażowania w pełnym wymiarze. W takich problematycznych okolicznościach duszpasterskich, aby wesprzeć życie chrześcijańskie i kontynuować misję ewangelizacyjną wspólnoty, biskup diecezjalny może powierzyć opiekę duszpasterską parafii diakonowi, osobie konsekrowanej lub świeckiej, a nawet jakiemuś zespołowi osób (na przykład instytucji zakonnej, stowarzyszeniu).

88. Nad tymi, którym zostanie powierzone uczestnictwo w sprawowaniu opieki duszpasterskiej nad wspólnotą, zostanie ustanowiony prezbiter posiadający uprawnienia jako „moderator duszpasterski”, który koordynuje i prowadzi zespół osób powołanych do tego zadania. Jemu należy się wyłączna władza i funkcje proboszczowskie, mimo że nie sprawuje tego urzędu, wraz z wynikającymi z tego obowiązkami i prawami.

Należy pamiętać, że jest to nadzwyczajna forma powierzenia opieki duszpasterskiej, która wynika z niemożliwości powołania proboszcza lub administratora parafialnego; nie należy mylić jej ze zwyczajną, aktywną współpracą i przyjęciem odpowiedzialności przez wszystkich wiernych”.

¹³ Celem komisji jest, aby każda wspólnota była otoczona możliwie najlepszą opieką duszpasterską i pozostawała w jedności z Kościołem. Niemniej chcemy być gotowi na wyzwania, z jakimi możemy się spotkać w przyszłości, gdy może być coraz trudniej znaleźć kapłana dla każdej wspólnoty. Trudności takie nie powinny ograniczać powstawania wspólnot, które są darem dla Kościoła.

wino łaski potrzebuje nowych bukłaków, czyli nowych struktur, funkcji i rozwiązań, dlatego proponujemy następujące normy.

2) Media diecezjalne

85. Kościół lokalny widzi potrzebę medialnego wzmocnienia i synergii tradycyjnych sposobów komunikowania społecznego, takich jak diecezjalne Radio Rodzina, miesięcznik „Nowe Życie” oraz ukazujące się w archidiecezji wrocławskiej katolickie tygodniki, a także media parafialnych, zwłaszcza o potencjał ewangelizacyjny Internetu – w szczególności szybko rozwijających się mediów społecznościowych i aplikacji mobilnych.

Radio Rodzina

86. Misja diecezjalnego Radio Rodzina odzwierciedla tożsamość i codzienne życie lokalnego Kościoła w warstwie informacyjnej i publicystycznej swojego programu.

87. Jako katolickie medium Radio Rodzina wykazuje pełną transparentność procesu finansowania i zatrudniania pracowników.

88. Organ prowadzący jest zobowiązany do budowania zespołu redakcyjnego oraz kadr adekwatnie do misji i zasięgu medium, a także wykazuje szczególną troskę o warunki pracy zespołu.

89. Organ prowadzący zabiega o rozwój infrastruktury technicznej radia oraz portalu radiatorodzina.pl.

„Nowe Życie”, tygodniki katolickie, media parafialne

90. Proponujemy zmianę formuły diecezjalnego miesięcznika „Nowe Życie” z wersji drukowanej na rzecz wersji cyfrowej, minimalizując koszty utrzymania i dystrybucji. Zaoszczędzone środki przeznacza na rozwój internetowej wersji miesięcznika i rozszerzenie zespołu redakcyjnego.

91. Dodatki diecezjalne tygodników katolickich „Gość Niedzielny” i „Niedziela” realizują politykę informacyjną archidiecezji wrocławskiej.

92. Pierwszym źródłem informacji o życiu parafii są parafialne inicjatywy medialne, takie jak: gazetka, strona internetowa czy profil w mediach społecznościowych. Każda parafia czuje się zachęcona do realizacji tego typu inicjatyw.

3) Wydział Komunikacji Społecznej

93. Proponujemy przebudowę struktury Wydziału Komunikacji Społecznej Archidiecezji Wrocławskiej i zmianę jego kompetencji.

Zadania Wydziału Komunikacji Społecznej

94. Prowadzenie zespołu biura prasowego.

95. Praca z rzecznikiem prasowym i specjalistą ds. zarządzania kryzysowego.

96. Zarządzanie oficjalną stroną internetową archidiecezji wrocławskiej, która pełni funkcje reprezentacyjno-informacyjne:

- a. strona przedstawia aktualne podstawowe dane teleadresowe archidiecezji i wszystkich parafii;
- b. publikuje nauczanie biskupa diecezjalnego;
- c. publikuje najważniejsze bieżące informacje z życia lokalnego Kościoła.

97. Zarządzanie mediami społecznościowymi archidiecezji.

98. Finansowanie Wydziału odbywa się w oparciu o narzędzia fundraisingowe¹⁴.

99. Wydział Komunikacji Społecznej ustala strategię informacyjną i wizerunkową archidiecezji wrocławskiej i realizuje ją we współpracy z mediami katolickimi, funkcjonującymi na terenie archidiecezji.

4) Formacja osób zaangażowanych w mediach

100. Biskup diecezjalny powołuje diecezjalne centrum formacyjne¹⁵, które w swoich strukturach tworzy dział medialny współpracujący z Wydziałem Komunikacji Społecznej.

101. Za stworzenie działu medialnego w warstwie merytorycznej odpowiada dyrektor Wydziału Komunikacji Społecznej.

102. Kościół powołuje diecezjalnego fundaisera¹⁶, odpowiedzialnego za finansowanie działu medialnego.

103. Do zadań działu medialnego należy:

- a. kształcenie i formacja misjonarzy cyfrowych;
- b. organizacja szkoleń z zakresu wystąpień publicznych;
- c. przydzielanie moderatora kościelnego kształconym przez dział medialny misjonarzom cyfrowym, którzy przeszli odpowiedni kurs w centrum formacji.

5) Misjonarze cyfrowi

104. Misjonarze cyfrowi to duchowni i osoby świeckie, którzy po przejściu odpowiednich kursów i wyznaczeniu im moderatora kościelnego podejmują się realizacji głoszenia Ewangelii w Internecie.

105. Zawierają oni kontrakt z działem medialnym, by jasne były: podział kompetencji między nimi, częstotliwość składania sprawozdania z działalności oraz zakres współpracy.

106. Synod o synodalność poucza nas: „Misjonarze zawsze wyruszyli z Chrystusem ku nowym granicom, poprzedzani i pobudzani działaniem Ducha Świętego. Dziś do nas należy dotarcie do współczesnej kultury we wszystkich przestrzeniach, w których ludzie szukają sensu i miłości, włączając w to telefony komórkowe i tablety”¹⁷. Z tego powodu biskupi, proboszczowie, katecheci oraz wierni dowartościowują misję cyfrową i uznają następujące prawdy, które zawiera wspomniany wyżej dokument: „Kultura digitalna jest zatem nie tyle odrębnym obszarem misji, co kluczowym wymiarem świadectwa Kościoła

¹⁴ Fundraising – proces zdobywania funduszy poprzez proszenie o wsparcie osób indywidualnych, przedsiębiorstw, fundacji dobroczynnych lub instytucji rządowych i samorządowych. W tym celu można korzystać z usług fundraiserów. Fundusze bywają zbierane na różne cele społeczne, przez organizacje prowadzące działalność charytatywną, religijną, naukową, sportową oraz domy dziecka, szpitale, hospicja, muzea, galerie sztuki, szkoły i uczelnie wyższe oraz wszystkie inne podmioty prowadzące działalność społecznie użyteczną.

¹⁵ Komisje synodalne proponują powołanie w diecezji centrum formacyjnego, które m.in. będzie wspierało działania duszpasterskie.

¹⁶ Fundraiser (specjalista do spraw pozyskiwania funduszy) – osoba specjalizująca się w pozyskiwaniu funduszy lub darowizn rzeczowych na cele społeczne, np. dla organizacji pozarządowych, naukowych, sportowych, młodzieżowych, religijnych, domów dziecka, szpitali, hospicjów, szkół, uczelni czy instytucji kulturalnych.

¹⁷ XVI Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów, Sprawozdanie podsumowujące *Kościół synodalny w misji*, 28.10.2023, nr 17 c.

we współczesnej kulturze, dlatego ma ona szczególne znaczenie w Kościele synodalnym”¹⁸.

107. Szczególnie proboszczowie mają prawo wybierać chętnych świeckich do prowadzenia mediów społecznościowych parafii. Obdarzają ich zaufaniem i uznają ich ważną rolę w docieraniu do parafian.

6) Diecezjalny portal ewangelizacyjny

108. Biskup diecezjalny zleca stworzenie diecezjalnego portalu, zawierającego informacje, treści formacyjne, kerygmaticzne oraz informacje dla poszukujących kontaktu ze wspólnotami Kościoła.

109. Finansowanie portalu możliwe jest dzięki narzędziom fundraisingowym.

110. Za obsługę i publikację treści odpowiada Wydział Komunikacji Społecznej.

111. Docelowo treści zawarte na portalu zawierać będzie aplikacja mobilna.

¹⁸ *Ibidem*, nr 17 b.